

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul IX — Nr. 316

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRÂRI ȘI ALTE ACTE

Mărti, 18 noiembrie 1997

SUMAR

<u>Nr.</u>		<u>Pagina</u>	<u>Nr.</u>		<u>Pagina</u>
	DECRETE ȘI LEGI				
163.	— Decret privind supunerea spre ratificare Parlamentului a Convenției europene pentru reprimarea infracțiunilor rutiere, adoptată la Strasbourg la 30 noiembrie 1964	1	583.	— Decret pentru promulgarea Legii privind ratificarea Convenției europene pentru reprimarea infracțiunilor rutiere, adoptată la Strasbourg la 30 noiembrie 1964.....	6
183.	— Lege privind ratificarea Convenției europene pentru reprimarea infracțiunilor rutiere, adoptată la Strasbourg la 30 noiembrie 1964.....	2		HOTĂRÂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI	
	Convenția europeană pentru reprimarea infracțiunilor rutiere	2-6	698.	— Hotărâre privind acordarea de la bugetul de stat a unor ajutoare financiare pentru construirea, repararea și consolidarea unor lăcașuri de cult.....	7-8

DECRETE ȘI LEGI

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI

DECRET

privind supunerea spre ratificare Parlamentului a Convenției europene pentru reprimarea infracțiunilor rutiere, adoptată la Strasbourg la 30 noiembrie 1964

În temeiul art. 91 alin. (1) și al art. 99 din Constituția României, precum și al art. 1 și 4 din Legea nr. 4/1991 privind încheierea și ratificarea tratatelor,

Președintele României d e c r e t e a z ă :

Articol unic. — Se supune spre ratificare Parlamentului Convenția europeană pentru reprimarea infracțiunilor rutiere, adoptată la Strasbourg la 30 noiembrie 1964.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI
EMIL CONSTANTINESCU

În temeiul art. 99 alin. (2) din
Constituția României, **contrasemnăm**
acest decret.

PRIM-MINISTRU
VICTOR CIORBEA

București, 21 aprilie 1997.
Nr. 163.

PARLAMENTUL ROMÂNIEI

CAMERA DEPUTAȚILOR

SENATUL

L E G E

**privind ratificarea Convenției europene
pentru reprimarea infracțiunilor rutiere,
adoptată la Strasbourg la 30 noiembrie 1964**

Parlamentul României adoptă prezenta lege.

Articol unic. — Se ratifică Convenția europeană pentru reprimarea infracțiunilor rutiere, adoptată, în cadrul Consiliului Europei, la Strasbourg la 30 noiembrie 1964.

Această lege a fost adoptată de Senat în ședința din 25 septembrie 1997, cu respectarea prevederilor art. 74 alin. (1) din Constituția României.

PREȘEDINTELE SENATULUI
PETRE ROMAN

Această lege a fost adoptată de Camera Deputaților în ședința din 20 octombrie 1997, cu respectarea prevederilor art. 74 alin. (1) din Constituția României.

p. PREȘEDINTELE CAMEREI DEPUTAȚILOR
ANDREI IOAN CHILIMAN

București, 12 noiembrie 1997.
Nr. 183.

**CONVENȚIA EUROPEANĂ
pentru reprimarea infracțiunilor rutiere***

— Strasbourg, 30 noiembrie 1964 —

PREAMBUL

Statele membre ale Consiliului Europei, semnatare ale prezentei convenții, luând în considerare sporirea circulației vehiculelor între statele europene și pericolul pe care îl constituie încălcarea regulilor care asigură securitatea participanților la traficul rutier, considerând că scopul Consiliului Europei este acela de a realiza o uniune mai strânsă între membrii săi, convinse de necesitatea cooperării lor în scopul de a spori eficiența reprimării infracțiunilor rutiere comise pe teritoriul lor, au convenit următoarele:

TITLUL I

Principii fundamentale

ARTICOLUL 1

1. În cazul în care o persoană care locuiește în mod obișnuit pe teritoriul unei părți contractante va comite o infracțiune rutieră pe teritoriul unei alte părți contractante, statul pe teritoriul căruia s-a comis infracțiunea va putea sau, dacă legea sa internă o impune, va trebui să solicite statului de reședință să efectueze urmărirea, dacă nu o va face el însuși sau dacă, efectuând-o el însuși, va aprecia că este imposibil să o continue până la decizia definitivă sau executarea integrală a sancțiunii.

2. Atunci când o hotărâre judecătorească sau o decizie administrativă, devenită executorie după ce autorul infracțiunii și-a susținut apărarea, a fost pronunțată în statul comiterii infracțiunii, acest stat va putea solicita statului de reședință să procedeze la executarea acestei hotărâri sau a acelei decizii.

3. Statul de reședință va da curs cererii de efectuare a urmării sau de executare în condițiile stabilite mai jos. Totuși executarea deciziilor luate în lipsă nu va fi obligatorie.

ARTICOLUL 2

1. Infracțiunea rutieră care va reprezenta motivul cererii de urmărire sau de executare prevăzută în art. 1 va trebui să fie pedepsită atât de legea statului în care a fost comisă infracțiunea, cât și de legea statului de reședință.

2. În scopurile efectuării urmăririi sau executării hotărârii va fi aplicabil dreptul statului de reședință, cu precizarea că se va ține seama numai de regulile de circulație în vigoare de la locul comiterii infracțiunii.

TITLUL II

Urmărirea în statul de reședință

ARTICOLUL 3

La solicitarea statului în care a fost comisă infracțiunea, autoritățile statului de reședință vor fi competente pentru efectuarea urmăririi infracțiunilor rutiere comise pe teritoriul statului solicitant.

ARTICOLUL 4

Autoritățile competente ale statului de reședință vor examina cererea de urmărire care le-a fost adresată în

conformitate cu art. 1 și 2. Ele vor determina, potrivit propriei lor legislații, modul de soluționare a cererii.

ARTICOLUL 5

1. Dacă statul în care a fost comisă infracțiunea va adresa cererea de urmărire prevăzută la art. 1, el nu va mai putea să-l urmărească pe autorul infracțiunii și nici să execute o decizie pronunțată împotriva acestuia din urmă.

2. El va putea relua urmărirea sau executarea:

a) dacă statul de reședință nu face cunoscut statului în care s-a comis infracțiunea că el nu a luat măsuri pentru executarea cererii;

b) dacă, pentru motive de care a luat cunoștință ulterior cererii, va notifica statului de reședință retragerea cererii sale înainte de începerea dezbaterilor judiciare în primă instanță sau înaintea pronunțării unei decizii administrative în statul de reședință.

ARTICOLUL 6

1. Cererea de urmărire va menționa data la care această procedură a fost solicitată de autoritatea competentă.

În statul în care s-a comis infracțiunea, prescripția dreptului la acțiune va fi întreruptă la această dată. Termenul acestei prescripții va reîncepe să curgă în întregime, începând cu data notificării prin care se precizează că nu se va da curs cererii sau că se retrage cererea prevăzută la art. 5 paragraful 2 alin. a) și b) și cel mai târziu în termen de 6 luni de la data cererii de urmărire.

2. Termenul de prescripție a dreptului la acțiune în statul de reședință va curge de la data primirii cererii de urmărire.

Dacă în acest stat este necesară o plângere a victimei pentru exercitarea urmăririi, termenul pentru depunerea acestei plângeri va începe să curgă de la data primirii cererii de urmărire.

ARTICOLUL 7

Documentele întocmite de autoritățile judiciare și administrative ale statului în care s-a comis infracțiunea vor avea aceeași valoare juridică în statul de reședință ca și cele întocmite de autoritățile acestui din urmă stat și invers.

TITLUL III

Executarea în statul de reședință

ARTICOLUL 8

Autoritățile statului de reședință vor fi competente să execute, la cererea statului în care s-a comis infracțiunea, deciziile prevăzute la art. 1 paragraful 2. Executarea deciziilor va avea loc conform legii statului de reședință, după verificarea autenticității cererii și a conformității sale cu condițiile fixate prin prezenta convenție. Statul de reședință va fi competent în materie de eliberare condiționată. Dreptul de grațiere va putea fi exercitat atât de statul de reședință, cât și de cel în care a fost comisă infracțiunea.

ARTICOLUL 9

1. Executarea hotărârii nu va avea loc în statul de reședință:

a) dacă autorul infracțiunii face obiectul unei decizii definitive în acest stat pentru aceleași fapte;

b) dacă prescripția pedepsei este împlinită potrivit legii statului unde s-a comis infracțiunea sau legii statului de reședință;

c) dacă autorul infracțiunii beneficiază de amnistie sau de grațiere în statul de reședință sau în statul în care s-a comis infracțiunea.

2. Statul de reședință va putea refuza punerea în executare a hotărârii:

a) dacă autoritățile competente ale acestui stat au decis să nu efectueze urmărirea sau să pună capăt urmăririi pe care ele au efectuat-o pentru aceleași fapte;

b) dacă faptele care au determinat condamnarea fac obiectul unui... în acest stat;

c) în măsura în care acest stat consideră această executare de natură a aduce atingere principiilor fundamentale ale ordinii sale juridice sau ca fiind incompatibilă cu principiile care guvernează aplicarea dreptului său penal, în special dacă, datorită vârstei sale, autorul infracțiunii n-ar putea fi condamnat în acest stat.

ARTICOLUL 10

Când cererea prevăzută la art. 1 paragraful 2 va avea ca obiect executarea unei pedepse, alta decât amenda, statul de reședință va înlocui, dacă va fi cazul, pedeapsa dată în statul în care s-a comis infracțiunea cu pedeapsa prevăzută de legea statului de reședință pentru o infracțiune analoagă.

Această pedeapsă va corespunde, în măsura posibilului, în privința naturii sale, celei stabilite prin decizia ce urmează a fi executată. Ea nu va putea depăși nici maximumul prevăzut de legea statului de reședință și nici nu va putea agrava prin natura sau durata sa pedeapsa pronunțată în statul în care a fost comisă infracțiunea.

Stabilind sancțiunea, autoritățile competente ale statului de reședință vor putea lua în considerare în aceeași măsură și modalitățile obișnuite de executare a pedepsei în acest stat.

ARTICOLUL 11

Când cererea de executare va avea ca obiect plata unei amenzi, statul de reședință va proceda la încasarea acesteia în condițiile prevăzute de legea sa, până la concurența maximumului stabilit de această lege pentru o infracțiune analoagă sau, în lipsa maximumului legal, până la concurența sumei impuse în mod obișnuit ca amendă în statul de reședință pentru o asemenea infracțiune.

ARTICOLUL 12

În caz de neplată a amenzii, statul de reședință va aplica, la cererea statului în care s-a comis infracțiunea, măsurile de constrângere sau de înlocuire prevăzute de legislația sa.

Statul de reședință nu va putea executa o măsură de constrângere sau de înlocuire stabilită printr-o decizie pronunțată în statul în care s-a comis infracțiunea și care presupune o privare de libertate decât dacă statul în care s-a comis infracțiunea o cere în mod expres.

ARTICOLUL 13

Statul în care s-a comis infracțiunea nu va mai putea aplica niciuna dintre măsurile de executare solicitate, excepând cazurile în care i-a fost notificat un refuz sau o imposibilitate de executare a hotărârii de către statul de reședință.

TITLUL IV

Dispoziții generale

ARTICOLUL 14

1. Cererile prevăzute la art. 1 din prezenta convenție vor fi formulate în scris.

2. Cererea de urmărire va fi însoțită de original sau de o copie autenticată de pe toate procesele-verbale, de pe schițe, fotografiile și de pe alte documente ce privesc instrucțiunea, ca și de o copie de pe dispozițiile legale aplicabile în speță în statul în care s-a comis infracțiunea. Copiile de pe cazierul judiciar, dispozițiile legale referitoare la prescripție, actele care au întrerupt-o ca și prezentarea faptelor care au întrerupt prescripția vor fi, de asemenea, anexate.

3. Cererea de executare va fi însoțită de originalul sau de o copie autenticată de pe decizia al cărei caracter executoriu va fi certificat în formele prevăzute prin legea statului în care s-a comis infracțiunea. Dacă decizia ce urmează a fi executată înlocuiește o alta, fără a reproduce expunerea faptelor, va fi anexată o copie autenticată de pe decizia care conține această expunere a faptelor.

ARTICOLUL 15

1. Cererea va fi adresată de către ministerul justiției al statului în care s-a comis infracțiunea ministerului justiției al statului de reședință. Răspunsul va fi trimis pe aceeași cale.

2. Comunicările necesare aplicării prezentei convenții vor fi transmise fie prin modalitatea indicată la paragraful 1 al prezentului articol, fie direct între autoritățile părților contractante.

3. În caz de urgență, comunicările menționate la paragraful 2 al prezentului articol vor putea fi transmise prin intermediul Organizației Internaționale de Poliție Criminală (INTERPOL).

4. Fiecare parte contractantă va putea, printr-o declarație adresată secretarului general al Consiliului Europei, să facă cunoscut că intenționează să facă derogare de la regulile de transmitere prevăzute la paragrafele 1 și 2 ale prezentului articol.

ARTICOLUL 16

Dacă statul de reședință apreciază că informațiile furnizate de către statul în care s-a comis infracțiunea sunt insuficiente pentru a-i permite aplicarea prezentei convenții, acest stat va solicita completarea informațiilor necesare. El va putea fixa un termen pentru obținerea acestor informații.

ARTICOLUL 17

Părțile contractante vor extinde asistența judiciară, pe care și-o acordă în materie penală, asupra măsurilor necesare executării prezentei convenții, în special în ceea ce privește transmiterea actelor întocmite de autoritatea administrativă și notificarea unui ordin de plată, această ultimă măsură nefiind considerată ca o măsură de executare.

ARTICOLUL 18

Statul de reședință va informa fără întârziere statul în care a fost comisă infracțiunea în legătură cu modul de soluționare a cererii de urmărire sau de executare. El îi va întocmi, în ambele cazuri, un document certificând executarea pedepsei și, în plus, în cazul urmăririi, o copie autenticată de pe decizia definitivă.

ARTICOLUL 19

1. Traducerea cererilor de urmărire și executare și a pieselor anexate, ca și cea a oricăror alte documente referitoare la aplicarea prezentei convenții, sub rezerva dispozițiilor paragrafului 2 al prezentului articol, nu va fi solicitată.

2. Fiecare parte contractantă va putea, la data semnării sau depunerii instrumentului de ratificare, acceptare sau aderare, printr-o declarație adresată secretarului general al Consiliului Europei, să-și rezerve dreptul de a solicita ca cererile și piesele anexate să-i fie adresate însoțite fie de o traducere în propria limbă, fie de o traducere într-una dintre limbile oficiale ale Consiliului Europei sau într-una dintre limbile pe care le va indica. Celelalte părți contractante vor putea invoca lipsa de reciprocitate.

3. Prezentul articol nu aduce atingere dispozițiilor referitoare la traducerea cererilor și a pieselor anexate, conținute în acordurile sau în angajamentele în vigoare ori care vor interveni între două sau mai multe părți contractante.

ARTICOLUL 20

Piese și documentele transmise în aplicarea prezentei convenții vor fi scutite de orice formalitate de legalizare.

ARTICOLUL 21

Sumele încasate ca amenzi în baza cererilor de urmărire sau executare vor deveni proprietatea statului de reședință, care va dispune de ele după cum va voi.

ARTICOLUL 22

Statul de reședință va fi competent să încaseze, la cererea statului în care s-a comis infracțiunea, sumele reprezentând cheltuielile de urmărire și de judecată suportate de acest stat.

Dacă va încasa aceste sume, acest stat nu va fi obligat să restituie statului în care s-a comis infracțiunea decât onorariile experților.

ARTICOLUL 23

Cheltuielile de urmărire și de executare, suportate de statul de reședință, nu vor fi restituite.

TITLUL V

Dispoziții finale

ARTICOLUL 24

În scopurile prezentei convenții:

a) expresia *infracțiune rutieră* desemnează orice infracțiune prevăzută în lista intitulată „Fondul comun de infracțiuni rutiere”, anexată la prezenta convenție;

b) expresia *statul în care s-a comis infracțiunea* desemnează statul parte la prezenta convenție, pe teritoriul căruia a fost comisă o infracțiune rutieră;

c) expresia *statul de reședință* desemnează statul parte la prezenta convenție în care locuiește în mod obișnuit autorul unei infracțiuni rutiere;

d) expresia *reguli de circulație* desemnează orice reglementare ce privește unul dintre obiectele menționate la pct. 4—7 din anexa nr. I la prezenta convenție, intitulată „Fondul comun de infracțiuni rutiere”;

e) expresia *hotărâre* se aplică deciziilor pronunțate de autoritățile judiciare, inclusiv ordonanțelor penale și amenzilor de împăcare;

f) expresia *decizie administrativă* desemnează deciziile pronunțate în anumite state de către autoritățile administrative abilitate să pronunțe pedepsele prevăzute de lege pentru reprimarea infracțiunilor rutiere.

ARTICOLUL 25

1. Anexa nr. I la prezenta convenție, intitulată „Fondul comun de infracțiuni rutiere”, este parte integrantă a acestei convenții.

2. Fiecare parte contractantă va putea, în orice moment, printr-o notificare adresată secretarului general al Consiliului Europei, să facă cunoscute infracțiunile în materie de circulație rutieră, care nu sunt prevăzute în anexa nr. I, pe care ea dorește să le supună aplicării prezentei convenții, sau pe cele prevăzute în anexa nr. I pe care ea dorește să le excludă de la această aplicare în raporturile sale cu alte părți contractante.

3. În cazul adăugării, de către o parte contractantă, a unor noi infracțiuni la lista conținută în anexa nr. I la prezenta convenție, celelalte părți contractante vor notifica, dacă este cazul, acordul lor secretarului general al Consiliului Europei. Aceste infracțiuni devin opozabile la 3 luni de la data notificării.

4. În cazul retragerii, de către o parte contractantă, a unor infracțiuni prevăzute în lista conținută în anexa nr. I la prezenta convenție, notificarea menționată la paragraful 2 din prezentul articol va produce efecte, dacă ea este făcută cu ocazia semnării convenției sau a depunerii instrumentului de ratificare, acceptare sau aderare în momentul intrării în vigoare a convenției; dacă ea este făcută ulterior, notificarea va produce efecte la 3 luni de la primirea sa de către secretarul general al Consiliului Europei. Orice parte contractantă va putea invoca lipsa de reciprocitate.

5. O parte contractantă va putea să declare că legislația sa internă o obligă să supună aprobării organelor sale legislative notificarea prevăzută la paragrafele 2 și 3 ale prezentului articol. În acest caz, adăugarea la lista prevăzută în anexa nr. I nu va produce efecte, în ceea ce privește partea respectivă, decât atunci când va informa pe secretarul general al Consiliului Europei că o asemenea aprobare a fost obținută.

ARTICOLUL 26

Prezenta convenție nu limitează competența statului de reședință în materie de urmărire sau de executare, pe care i-o conferă legislația sa internă.

ARTICOLUL 27

1. Dacă două sau mai multe părți contractante își întemeiază relațiile pe o legislație uniformă sau pe un regim special de reciprocitate, ele vor avea dreptul să-și reglementeze raporturile mutuale în materie, exclusiv în baza acestor sisteme, în pofida dispozițiilor prezentei convenții.

2. Părțile contractante care vor exclude din raporturile lor reciproce aplicarea prezentei convenții, conform dispozițiilor prezentului articol, vor adresa în acest scop o notificare secretarului general al Consiliului Europei.

ARTICOLUL 28

Comitetul European pentru Problemele Criminale al Consiliului Europei va urmări executarea prezentei convenții și va facilita, în măsura în care va fi necesar, reglementarea amiabilă a oricărei dificultăți care ar putea să apară în executarea convenției.

ARTICOLUL 29

1. Prezenta convenție este deschisă semnării statelor membre ale Consiliului Europei. Ea va fi ratificată sau acceptată. Instrumentele de ratificare sau de acceptare vor fi depuse la secretarul general al Consiliului Europei.

2. Convenția va intra în vigoare la 3 luni de la data depunerii celui de-al treilea instrument de ratificare sau de acceptare.

3. Ea va intra în vigoare, față de orice stat semnatar care o va ratifica sau o va accepta ulterior, la 3 luni de la data depunerii instrumentului de ratificare sau de acceptare.

ARTICOLUL 30

1. După intrarea în vigoare a prezentei convenții, Comitetul Miniștrilor al Consiliului Europei va putea invita orice stat care nu este membru al Consiliului Europei să adere la prezenta convenție.

2. Aderarea se va efectua prin depunerea instrumentului de aderare la secretarul general al Consiliului Europei și va produce efecte la 3 luni de la data depunerii sale.

ARTICOLUL 31

1. Fiecare parte contractantă poate, în momentul semnării sau în momentul depunerii instrumentului său de ratificare, de acceptare sau de aderare, să indice teritoriul sau teritoriile cărora li se va aplica prezenta convenție.

2. Oricare parte contractantă poate, la data depunerii instrumentului de ratificare, de acceptare sau de aderare ori în orice moment ulterior, să extindă aplicarea prezentei convenții, printr-o declarație adresată secretarului general al Consiliului Europei, asupra oricărui alt teritoriu indicat în declarație și pentru care ea poartă răspunderea relațiilor internaționale sau pentru care ea este abilitată să-și asume angajamente internaționale.

3. Oricare declarație făcută în baza paragrafului precedent va putea fi retrasă, în ceea ce privește fiecare teritoriu desemnat în această declarație, în condițiile prevăzute la art. 33.

ARTICOLUL 32

1. Orice parte contractantă poate, în momentul semnării sau în momentul depunerii instrumentului de ratificare, de acceptare sau de aderare, să declare că va recurge la una sau mai multe rezerve prevăzute în anexa nr. II la prezenta convenție.

2. Orice parte contractantă poate retrage, în întregime sau în parte, o rezervă formulată de ea în baza paragrafului precedent, prin intermediul unei declarații adresate secretarului general al Consiliului Europei, și care va produce efect de la data primirii sale.

3. Partea contractantă care a formulat o rezervă cu privire la o dispoziție a prezentei convenții nu poate pretinde unei alte părți să aplice această dispoziție; totuși ea poate, dacă rezerva este parțială sau condiționată, să pretindă aplicarea acestei dispoziții în măsura în care ea a acceptat-o.

4. Orice parte contractantă va putea, la momentul semnării prezentei convenții sau depunerii instrumentului său de ratificare, de acceptare sau de aderare, printr-o notificare adresată secretarului general al Consiliului Europei, să facă cunoscut că ea consideră ratificarea, acceptarea sau aderarea ca antrenând obligația, conform dreptului internațional, de a adopta măsurile necesare în legislația națională pentru punerea în aplicare a prezentei convenții.

ARTICOLUL 33

1. Prezenta convenție va rămâne în vigoare pe termen nelimitat.

2. Fiecare parte contractantă va putea, în ceea ce o privește, să denunțe prezenta convenție printr-o notificare adresată secretarului general al Consiliului Europei.

3. Denunțarea va produce efect la 6 luni de la data primirii notificării de către secretarul general al Consiliului Europei.

ARTICOLUL 34

Secretarul general al Consiliului Europei va notifica statelor membre ale Consiliului Europei și oricărui stat care a aderat la prezenta convenție:

- a) fiecare semnare;
- b) depunerea fiecărui instrument de ratificare, de acceptare, sau de aderare;
- c) orice dată de intrare în vigoare a prezentei convenții, conform art. 29;
- d) orice declarație și notificare primite în aplicarea dispozițiilor art. 15 paragraful 4, art. 19 paragraful 2, art. 25 paragrafele 2, 3, 4 și 5, art. 27 paragraful 2 și ale art. 32 paragraful 4;
- e) orice declarație primită în aplicarea dispozițiilor art. 31 paragrafele 2 și 3;
- f) orice rezervă formulată în aplicarea dispozițiilor art. 32 paragraful 1;
- g) retragerea oricărei rezerve, efectuată în aplicarea dispozițiilor art. 32 paragraful 2;
- h) orice notificare primită în aplicarea dispozițiilor art. 33 și data la care denunțarea va produce efecte.

ARTICOLUL 35

Prezenta convenție, precum și declarațiile și notificările pe care ea le autorizează nu se vor aplica decât infracțiunilor rutiere comise după intrarea în vigoare a acesteia între părțile contractante interesate.

Drept pentru care, subsemnații, autorizați în mod convenit în acest scop, au semnat prezenta convenție.

Întocmită la Strasbourg la 30 noiembrie 1964, în limbile franceză și engleză, ambele texte fiind egal autentice, într-un singur exemplar, care va fi depus în arhivele Consiliului Europei. Secretarul general al Consiliului Europei va transmite o copie certificată fiecărui stat semnatar și autorizat.

FONDUL COMUN AL INFRAȚIUNILOR RUTIERE

1. Uciderea involuntară sau vătămările involuntare, cauzate în domeniul circulației rutiere.

2. Părăsirea locului accidentului, adică încălcarea obligațiilor ce revin conducătorilor auto ca urmare a unui accident de circulație.

3. Conducerea unui vehicul de către o persoană:

a) în stare de ebrietate sau sub influența alcoolului;

b) sub influența stupefiantelor sau a produselor având efecte analoage;

c) inaptă, ca urmare a unei oboseli excesive.

4. Conducerea unui vehicul cu motor, fără asigurare în ceea ce privește responsabilitatea civilă pentru pagubele cauzate terților ca urmare a folosirii acestui vehicul.

5. Refuzul de a se supune ordinului unui agent al autorității privind circulația rutieră.

6. Nerespectarea regulilor privind:

a) viteza vehiculelor;

b) poziția vehiculelor în mișcare și sensul deplasării lor, întâlnirea cu vehicule din sens opus, depășirea, schimbarea de direcție și trecerea pasajelor de nivel;

c) prioritatea de trecere;

d) prioritatea de trafic pentru anumite vehicule, cum ar fi cele ale pompierilor, ambulanțele, vehiculele de poliție;

e) nerespectarea semnalelor și marcajelor rutiere, în special a semnului „Stop“;

f) staționarea și oprirea vehiculelor;

g) accesul vehiculelor sau al anumitor categorii de vehicule pe unele căi rutiere, în special datorită greutatei sau dimensiunilor lor;

h) echipamentul de securitate al vehiculelor și al încărcăturii lor;

i) semnalizarea vehiculelor și a încărcăturii lor;

j) sistemul de lumină al vehiculelor și folosirea farurilor;

k) încărcătura și capacitatea vehiculelor;

l) înmatricularea vehiculelor, plăcile de înmatriculare și semnul distinctiv al țării de înmatriculare.

7. Conducere fără permis de circulație valabil.

ANEXA Nr. II

1. Orice parte contractantă poate să declare că își rezervă dreptul de a face cunoscut:

a) că ea nu acceptă titlul III sau că ea îl acceptă numai în privința anumitor categorii de pedepse sau măsuri de executare;

b) că ea nu acceptă art. 6 sau că ea nu acceptă decât anumite dispoziții ale acestui articol.

2. Orice parte contractantă poate să declare că, pentru motive de ordin constituțional, nu poate primi cereri de urmărire decât în cazurile prevăzute în legislația sa internă.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI**D E C R E T**

**pentru promulgarea Legii privind ratificarea
Convenției europene pentru reprimarea infracțiunilor rutiere,
adoptată la Strasbourg la 30 noiembrie 1964**

În temeiul art. 77 alin. (1) și al art. 99 alin. (1) din Constituția României,

Președintele României d e c r e t e a z ă :

Articol unic. — Se promulgă Legea privind ratificarea Convenției europene pentru reprimarea infracțiunilor rutiere, adoptată la Strasbourg la 30 noiembrie 1964, și se dispune publicarea ei în Monitorul Oficial al României.

**PREȘEDINTELE ROMÂNIEI
EMIL CONSTANTINESCU**

București, 11 noiembrie 1997.
Nr. 583.

HOTĂRÂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI**GUVERNUL ROMÂNIEI****HOTĂRÂRE****privind acordarea de la bugetul de stat a unor ajutoare financiare pentru construirea, repararea și consolidarea unor lăcașuri de cult****Guvernul României hotărăște:**

Art. 1. — Se aprobă acordarea sumei de 1.900 milioane lei din Fondul de rezervă bugetară la dispoziția Guvernului, prin bugetul Secretariatului de Stat pentru Culte, pentru completarea fondurilor proprii necesare construirii, reparării și consolidării unor lăcașuri de cult, conform anexei.

Art. 2. — Se autorizează Ministerul Finanțelor să introducă modificările corespunzătoare în bugetul de stat și în bugetul Secretariatului de Stat pentru Culte pe anul 1997.

Art. 3. — Secretariatul de Stat pentru Culte și alte organe abilitate de lege vor controla modul de utilizare, în conformitate cu prevederile legale, a sumelor alocate potrivit art. 1.

PRIM-MINISTRU
VICTOR CIORBEA

Contrasemnează:
Secretariatul de Stat pentru Culte
Gheorghe Anghelescu,
secretar de stat
Ministru de stat, ministrul finanțelor,
Mircea Ciomara
p. Ministru delegat
pe lângă primul-ministru
pentru coordonarea
Secretariatului General al Guvernului
și a Departamentului
pentru Administrație Publică Locală,
Radu Stroe

București, 7 noiembrie 1997.
Nr. 698.

ANEXĂ

Nr. crt.	Denumirea obiectivului	Județul	Suma — milioane lei —
----------	------------------------	---------	--------------------------

BISERICA ORTODOXĂ ROMÂNĂ**I. Mitropolia Munteniei și Dobrogei***a) Arhiepiscopia Bucureștilor*

1. Mănăstirea Christiana	București	30
2. Mănăstirea „Sfânta Maria“, Techirghiol	Constanța	30

b) Episcopia Argeșului

3. Mănăstirea Văleni, comuna Sălătruc	Argeș	30
---------------------------------------	-------	----

c) Episcopia Dunării de Jos

4. Biserica „Înălțarea Domnului“, Galați	Galați	30
--	--------	----

d) Episcopia Sloboziei și Călărașilor

5. Catedrala Episcopală, Slobozia	Ialomița	30
-----------------------------------	----------	----

II. Mitropolia Moldovei și Bucovinei*a) Arhiepiscopia Sucevei și Rădăuților*

6. Catedrala „Sfânta Treime“, Vatra Dornei	Suceava	30
7. Catedrala „Maica Domnului“, Gura Humorului	Suceava	30
8. Schitul „Sihăstria Putnei“, comuna Putna	Suceava	30
9. Capela „In memoriam“ — Parohia „Nașterea Maicii Domnului“, Suceava	Suceava	30
10. Biserica „Sfântul Nicolae“ — Parohia Berești, comuna Adâncata	Suceava	25

b) Arhiepiscopia Iașilor

11. Biserica „Sfânta Maria“, satul Breazu, comuna Rediu	Iași	30
12. Mănăstirea Văratec, localitatea Agapia	Neamț	30
13. Biserica „Înălțarea Domnului“, Mănăstirea Neamț	Neamț	30

c) Episcopia Hușilor

14. Mănăstirea „Ștefan cel Mare și Sfânt“ (Xoliceș)	Vaslui	50
---	--------	----

Nr. crt.	Denumirea obiectivului	Județul	Suma — milioane lei —
<i>d) Episcopia Romanului</i>			
15.	Catedrala „Înălțarea Domnului”, Bacău	Bacău	100
16.	Catedrala „Pogorârea Duhului Sfânt”, Onești	Bacău	30
III. Mitropolia Transilvaniei, Crișanei și Maramureșului			
<i>a) Arhiepiscopia Sibiului</i>			
17.	Biserica „Pogorârea Duhului Sfânt” — Parohia Valea Aurie, Sibiu	Sibiu	30
18.	Biserica „Sfântul Ioan Botezătorul” — Parohia Calea Poplăcii, Sibiu	Sibiu	30
19.	Mănăstirea Brâncoveanu — Centrul Ecumenic Sâmbăta de Sus	Brașov	30
<i>b) Arhiepiscopia Vadului, Feleacului și Clujului</i>			
20.	Catedrala Ortodoxă Cluj	Cluj	125
<i>c) Episcopia Alba Iulia</i>			
21.	Mănăstirea Lupșa, localitatea Lupșa	Alba	30
22.	Mănăstirea Râmeți, localitatea Valea Mănăstirii	Alba	30
23.	Catedrala „Sfânta Maria”, Blaj	Alba	100
24.	Capela Seminarului Teologic, Alba Iulia	Alba	125
<i>d) Episcopia Maramureșului</i>			
25.	Biserica „Nașterea Domnului”, Baia Mare	Maramureș	30
26.	Catedrala Ortodoxă, Negrești-Oaș	Maramureș	30
27.	Biserica Ortodoxă, Săliștea de Sus	Maramureș	30
28.	Biserica „Sfântul M. Mucenic Gheorghe”, Poienile Izei	Maramureș	30
<i>e) Episcopia Oradiei</i>			
29.	Catedrala Episcopală, Oradea	Bihor	155
30.	Catedrala „Sfânta Vineri”, Zalău	Sălaj	30
31.	Catedrala Ortodoxă, Jibou	Sălaj	30
32.	Biserica „Sfântul Ștefan”, Zalău	Sălaj	30
33.	Ansamblul monahal Bic, Șimleu Silvaniei	Sălaj	30
34.	Biserica Ortodoxă Bădăciți, comuna Pericei	Sălaj	30
IV. Mitropolia Olteniei			
<i>a) Arhiepiscopia Craiovei</i>			
35.	Biserica „Nașterea Maicii Domnului”, Drobeta-Turnu Severin	Mehedinți	30
<i>b) Episcopia Râmnicului</i>			
36.	Biserica „Izvorul Tămăduirii”, Băile Olănești	Vâlcea	30
37.	Biserica „Adormirea Maicii Domnului”, Căluși	Olt	30
38.	Biserica „Sfinții Apostoli Petru și Pavel”, Râmnicu Vâlcea	Vâlcea	30
V. Mitropolia Banatului			
<i>a) Episcopia Aradului</i>			
39.	Catedrala Episcopală, Arad	Arad	100
40.	Catedrala Eroilor, Hunedoara	Hunedoara	30
41.	Catedrala Ortodoxă Deva — Parohia „Buna Vestire”, Deva II	Hunedoara	30
BISERICA ROMÂNĂ UNITĂ CU ROMA (GRECO-CATOLICĂ)			
Nr. crt.	Denumirea obiectivului	Județul	Suma — milioane lei —
<i>a) Episcopia Maramureșului</i>			
42.	Biserica Greco-Catolică, Călinești	Maramureș	30
43.	Biserica Greco-Catolică, Târșolț	Satu Mare	30
44.	Biserica Greco-Catolică, Trip, comuna Bixad	Satu Mare	30
45.	Biserica „Sfinții Petru și Pavel”, Satu Mare	Satu Mare	30
BISERICA ROMANO-CATOLICĂ			
Nr. crt.	Denumirea obiectivului	Județul	Suma — milioane lei —
46.	Biserica Romano-Catolică, Baia Mare	Maramureș	30
TOTAL:			1.900

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

Regia Autonomă „Monitorul Oficial”, str. Izvor nr. 2-4, Palatul Parlamentului, sectorul 5, București,
cont nr. 30.98.12.301 B.C.R. — S.M.B.

Adresa pentru publicitate : Serviciul relații cu publicul și agenții economici, București,
Str. Blanduziei nr. 1, sectorul 2, telefon 211.57.30.

Tiparul : Regia Autonomă „Monitorul Oficial”, tel. 668.55.58 și 335.01.11/4028.